

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iohannis de trittenhem abbatis spanhemensis ordinis
sancti benedicti de obseruantia burßfeldensi. liber
lugubris. de statu et ruina monastici ordinis**

Trithemius, Johannes

[Mainz], [nach 11.IV. 1493]

Co[n]tra eos qui bona monasterior[um] inutiliter co[n]sumu[n]t et ordini
vel in modico subuenire co[n]temnu[n]t. Cap[itulum] vj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31359

christi (qui magis importunitate q̄ sauro translacōne monachoz̄ cōcedit) cū allegacōnes eoꝝ diligentia p̄ci ratoris nři repulsas p̄spererit: gaudebit se occasione inuenisse negandi: qđ inuitus cōcedit. Nam et ipe īdiciū dñi sui p̄timescit. Si ergo vigilaremus: defensorem ordi nis nostri illum haberemus et aduocatum. Sola negligētia nostra arguitur: sola parcitas damnatur.

*Negligētia
dilectitia*

Cōtra eos qui bona monastērioꝝ īutiliter cōsumūt, et ordini vel in modico subuenire cōtemnūt.

Lap̄. vi.

Ed liber iam īpetū verboꝝ in eos vertere: qđ ordini sancto in tāris necessitatibus nec in modico dignātur subuenire. Iſti sūt abbates mūndani: inutiles; voluptatibꝫ dediti: qđ (vt ver

38.

*Imperios abbatū
adventia*

Baptifila

bis baptiste carmelite mantuani utar.). Neglecto superū cultū: spredoꝝ tonātis imperio: baccho indulgent. vene rīcꝫ munistrant. Sacra ferūt auro: numis altaria con dunt: auro vina libant. auro laquearia fulgent. Scorta tegūt gemmis: canibus cōiuia ponunt: eximis inopū culti: dicesq; rapinis: successu elati. superos: acherontaq; rident. Nulla eis de animarū salute cura est: amor dei nullus: nulla reverentia sanctoꝝ: exercitatio nulla virtutum. Hi sunt abbates caplo vro rebelles: qđ statuta negligūt. sanctiones spernūt: regulā cōtemnūt. Ex abieccis magnificati sunt: sed honorantē se ordinem īpie con tempserūt. Sanctus benedictus te o abba ingrate subalimauit: diuitem te fecit: monachū suscepit: fratrū suorū pastorem constituit. Quare ergo nō recognoscis munificientiam legislatoris tui? Quare vicem nō rependis beneficij eius? Quid habes quod de regula eius nō acce pisti? Quis tibi cōmissum dotauit cenobii? Nōne deo nō otio principū: et clemosyne fidelii populoꝝ? Cur ergo beneficijs tantis ingratus es? Ecce nihil minus qđ obler

falso. 5.

clementia

31. 38.
55.

43
uantiā regularē cogitas: disciplinā respuis: deū spernis

eius p̄cepta contemnis: et de securitate p̄sumus. Ecce in

aubus celi contra regulā ludis: ecce in canibus immū

dicie cōtra legem clericorum venaris: ecce in volupratibus

carnis cōtra honestatē delectaris: ecce qđ turpissimū est

contempto castitatis iuramento: cū meretricibus et leno

nibus substantiā sancti benedicti cōsumis. Triginta vel

quadraginta nūmos auri: in balneo nō times exponere:

sancto benedicto vel vñū rēnūs offerre. Dēntior si non

noui abbates qui plus qđ quinquaginta florenos in ter-

mīs cōsumpserūt: e quibus nōnulli prīmi sunt qui subfi-

būs capituli resistūt. Alij etiā ex his qui obseruantiales

vici volūt: secreti et quietis impatientes. dīi in cenobio

nō valentes cōsistere: omnē estimāt occasionē idoneam:

qua possunt cū magnis expensis hincinde transmigrare.

Quid dicam de structuris et curiosis et superfluis: que

nō minus reprehensioni qđ expensis obnoxie sunt. Pictu-

ris ornātur parietes: auro pinnacula fulgent: monumē-

tis fenestre notantur: clamāt ad ianuam paupes: ordo

sacer angustiatus petiū auxiliū: et nullus dignatur sub-

uenire. V' abba minister voluptatis: cultor vanitatis:

pietatis inimice: qui substantiā monasterij turpiter effun-

dis: qui auro vīna libas: qui ordini tuo subsidū negas:

quēadmodū sancto benedicto rationem villicationis tue

redditurus es. Si diues epulo in inferno sepultus est:

qui lazaro de suo ppter deum auxiliū non contulit: quo

sepelietur abbas qui aliena suo domino negauit. Si sem-

per ardebit qui de suo non facit elemosynam: quid mei

retur abbas qui fecerit rapinam: Quid habes o abba

qđ non accepisti. Omnia em que possides: ad iūs san-

ti benedicti pertinent. Morale autem est omnibus: vt

qui vivit iusticie subsidio: nulli quod iustum est audeat

venegare. Diffinitio iusticie est: reddere vnicuiq; quod

sibi iure debetur. Nos autem in cenobio constituti nihil

habemus p̄priū: sed sub bona fide possidemus alienū.

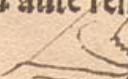
Alienū autē restituōni censem obnoxii. Qia em que ad

Nd. finia

LG 107

līo 10.

Iustific d. fini
ho.

14

monachorum sustentationē prīncipes ac fideles populi ceteri
nobis cōtulerūt: sancto benedicto tradidisse memorātur
Si ergo substantiā eius dissipaueris: si qđ suū est illi redi-
dere cōtempseris: dupli dānationi subiacebis: qui pe-
qui de infidelitate sacrilegus. de nēgata fide iudicaberis
criminosus. Redde igitur vnicuiq; qđ suū est: et tibi ne
vsurpaueris qđ tuū nō est. Dā legislatori tuo qđ iure po-
stulat: dā ordini eius auxiliū quo subsistat. Quāre non
impendis religioni tue debita subsidia: Quāre nō redi-
dis illi partē: q̄ tibi cōtulit totū? Cur illi negas modicū
a quo multū recepisti: Nūquid cenobij tui paupertatē al-
legare poteris: q̄ tā multa turpiter cōsumis: Pydet me
dicere, qđ facere abbates multi nō verentur: q̄ voluptas
tibus carnis nō tam submersi qđ furiosi: nihil honestatis
monastice custodiūt: nihil turpitudinis mūdane obmit-
tūt. Qm̄a sibi licere existimat: qui nō qđ deceat, sed qđ
libeat explorant. Ecce ille monastica abhorrens quietē:
vagis discursibus in mūdo querit solaciū: iste secreta ren-
gularis impatiēs, pōmposus, pcedit in publicū: alter di-
sciplinā honestatis vituperans, tota die leuibus personis
cōiuia ebriosus assidet: h̄c māfuetudinem sanctoz eōz
temnens: se litigantū causis immiscet: ad fabulā ludēs
alius residet: alius ad timpanū stolidus saltat. Quid nō
p̄sumūt abbates ambicōsi: Quid voluptatis transeunt:
intemperatiū: Cenāti famuloz curuātūr genna: trāseunt
ecclesiariū sternūtūr tapacia: prōgrediente in publicū sero.
nōz ingens sequitur copia. Inuenies (non mentior) ab-
batem inter eos etiā q̄ reformacionis nomine gloriantur. amb. p̄to

Duplici dāna-
tio.

Observationi
orūrra.

29.

Solatiū
moda un-

Syphria

Domina
et Luminis

Mausoleo

Monodatiū
29

45.

currit
1. quicur ista turba nō hominē. De pauperibus predā lna
uenire quis optet? Q abba pastor fugitue. dispensator
bonoꝝ dñi tui ingrate et infidelis; q̄ substantia mona
sterij tam inutiliter expendis: qui voluptuose et turpiter
viuis: q̄s in extremo examinē auxiliabitur tui? Quē ran
tionis reddende pecuratorē cōstitues? Ecce bona sancti
benedicti in voluptate cōsumis: pārentibꝫ tuis inde suba
uenis: turpibus hoībus munera largris: adulatoribꝫ
tuis dona dñidis: in glūmī et ebrietati. die noctuꝫ in
seruis. Tu pinguisima terre comedis: optimaꝫ vīnabī
bis: monachi pauperes in egestate viuūt. frātres humi
les panē doloris edunt: oues tibi cōmisſe vīlibus pascū
tur. O pastor vane qui gregē dominicū negligis: qui ne
cessitates fratrū tuoꝫ contemnis: memento cui rationē
redditurus sis: reminiscere q̄s horrendum sit incidere in
mannus dei viuentis: qui psonā hoīs nō respicit: q̄ vñi
cuiq̄ iuxta opa sua mercedem rependit. Sed audi consi
litū meū et age penitentiā: et peccata tua elemosynis ren
dime. inimo debiti reddicōne absolue: quatenus apud
internū iudicē misericordiā merearis inuenire. Depone
supcīlia: fastū abiçce: vanitatē derelinque. Esto abbas
fratrū tuoꝫ secundū regulā: esto pastor sollicitudine: pa
ter charitate. Pasce illos verbo: pasce exemplo: pasce ali
mento: quoꝫ si vñi obmiseris: pastor inutilis eris. Flā
sine spūalibus ad eternā salutē temporalia nihil faciunt:
sine auxilio temporaliū spūalia in hac vita diu nō sub
sistunt. Si ergo bonus vis esse pastor: vtriusq̄ pastōnis
curā spūalis videlicet et corporalis tibi noueris esse impo
sitā. Debiti dixerā reddicōne peccata tua soluenda. Cui?
debitis Illius videlicet quo sancto benedicto censeris ob
ligatus. Qd̄ est illud? Id totū qd̄ habes. Ab eo cīm ha
bes q̄ monachus es: ab eo q̄ abbas: ab eo q̄ locuples
Nunc itaq; is a quo omnia hec habes ad ianuam tuā
pulsat: pro necessitate ordinis sui auxiliū postulat: mini
ma p maximis que tibi cōmis̄ recipere desiderat. Cur
bona sua illi denegas: cur tibi credita dum exigeris nō

1. dñi mō 10
2. ap̄titor p̄dūtū
3. Vidi dñi mō 10
4. fūlū dñi mō 10
5. sūm̄ dñi mō 10
6. artimō 7 rūlo
7. 22. Ebd̄
8. vñi dñi mō
9. mitate dñi mō
10. II. Et 17 filio
(79)

Dubius
1. p̄m̄ p̄m̄
2. p̄m̄ p̄m̄
3. p̄m̄ p̄m̄

ilico resignas: Scriptura diuina precipiens dicit. Si
videris nudū operi eū: et carnē tuā ne despixeris. Ecce
nudus ordo tuus. ecce lacera clamat religio tua: elemo
synā petit. suū reperit: auxiliū querit. Si vlla in te sūt viss
cera pietatis: si vlla p̄cordia dulcedis: si vlla tui ordinis
dilectio: si amor dei vllus: carnē tuā ne despicias: tantā
necessitudinē publicā ne cōtemnas. Honora eum qui te
prius honorauit: da illi elemosynā qui te sublimauit: lar
gire modicū illi qui te in multis diuitē fecit. Quantūcūq;
illi dederis nō minuitur tibi quicq;: si bonā tantūmodo
adhibeas voluntatē. Modicū dabis et multū recipies:
terrena largiter tribues. et celestia sperabis. Nec te lateat
quoniā (vt vulgo dicitur) quicqd honori subtrahitur:
turpidini reseruatur. Dicit enim sententiator iuris. Hoc
collit fiscus: qđ non accipit christus. Nō caret reatu cri
minis: qui avariciā pponit ordini pietatis. Sed quid
frustra nitimur. Non habet locum in cordibus prauis
sermo pietatis. Qui verba dei despiciunt: quid mirum si
nostra cōtemnūt? Multa licet eloquar: multa dicā: egre
gia suadeam: verbis ad cōtribuendum ordini rebelles
nunq; inclinauero. Enī uero nisi auctoritas vestra o dñi
p̄sidentes interueniat: monentis sermo inuanū laborat.
Ad officium igitur vestrū ptinet rebelles flectere: vobis
cōmittitur inobedientes humiliare: nostrū est yris sanctio
nibus humiliter obtemperare. Si ergo cupitis ordinē
nostrū a prauorum incursu defendere: curate in primis
abbates rebelles ad obedientiā reuocare: quia nisi ordi
nis instauretur vñanimitas: facile p̄ualebit aduersario
rum impietas. Aut nāq; in euāgelio dñs. Omne regnū
in scipo diuisum desolabitur: et domus supra domū ca
det. Sola diuisio: confundit ordinem.

Quēadmodū sint cogendi ad
subueniendū ordinū abbates
inobedientes et rebelles.

Cap. vii.

46.
Esa. 48.

auditoria

pt̄m dñi qui nō
rapine aug quod
qui nō fratrib⁹
trat

affirm⁹ 24. 47

In cordia